

palme­søndag – engestofte og slemminge 30/4-21

matthæus 21,1-9 indtoget i Jerusalem

Hvor er det let at blive skuffet! Over livet, over hinanden, over sig selv – har vi ikke alle prøvet det til hudløshed? *Det sku' vær' så godt, men så' det faktisk skidt* – det er et refræn som følger mange af livets vers. I dag handler det også om det – om forventninger der går gennem taget, så de næsten er dømt til at skuffes – men sandelig også om mere, meget mere end det. Nemlig om forventninger der viser sig at være falske, fordi de her på påskens førstedag peger mod noget nyt, noget ingen måske kunne have forventet sig: at Gud selv på uventet vis tager sagen i egen hånd...

Gud er besværlig – og samtidig så let at have med at gøre! I dag hylder folkeskaren Jesus som den ny Messias, Davidskongen der skal genoprette gudsfolkets værdighed: besættelsesmagten skal få én på kæften og smides i havet, så hele verden kan få Guds magt og ære at se – og nu kommer den manglende brik ridende ind i Guds by! Jesus af Nazareth sætter de deres lid til, for har han ikke vist ved mange tegn, at Gud er med ham? Han taler stærkt og myndigt, helbreder de syge osv. Jo her er han, som opfylder profetierne – nu sker det! *Hosianna, Davids søn! Velsignet være han, som kommer, i Herrens navn! Hosianna i det højeste!* Og så synes vi ellers nok, at vi selv ved bedre: straks han kommer indenfor templet, vælter han boderne – i løbet af ingen tid skaffer han sig fjender, der vil ham til livs – i løbet af få dage vender mange tilhængere sig imod ham – ja en discipel sælger ham, han arresteres og dømmes – alle flygter fra hans side, fornægter ham, taber al tro og tillid – og han hånes, pines og dør en forsmædelig død på korset...

Hvor er det let at skuffes – og vende sig bort fra Gud! Kender du det ikke fra dit eget liv, på egen krop? Gud er god at have med, når han gør som vi vil – det er bare sjældent, at vi kan få ham til det... Nu tror jeg faktisk nok, at I har mærket i hjertet, en eller flere gange, eller måske har anet det, sådan at håbet og troen er blevet ved jer...

Og måske har I også oplevet at blive rystet helt ind i sjælen, ligesom jeg selv er blevet det mere end én gang – af det der ikke kan forstås som andet end Gud? Men de fleste mennesker er sikkert blevet skuffet, ligesom også vi måske bliver det mere end vi har lyst til: når Gud ikke svarer til mine forventninger – når Gud ikke viser sig at løse mine problemer – når Gud efter alt at dømme ikke besvarer mine bønner – ja så dur Gud ikke mere, og så slår vi ham ihjel inde i os selv! Det er Gud som automat, Gud efter vores vilje – en gud i vort billede, ligeså lille som vi selv er. Det er selvfølgelig ikke altings skaber, vor Far, Jesu Far, han der *er*, som var og som bliver – det *ved* vi godt!

Gud kommer i dag, sagtmødig, ridende på et æsel. En sagtmødig konge med en uventet dagsorden. Vi som lever i hans opstandelses lys, døbte i hans navn, vi hører jo nok palmesøndags evangelium i bagklogskabens lys: vi ved, at Guds magt og agt er slået igennem til os, men på en helt anden måde end forventet. Det er en måde, som siger noget afgørende nyt om Gud, noget som til stadighed og altid er *nyt*, selv for os, også selvom vi har hørt det forkyndt nok så mange gange. Gud kommer til dig, sagtmødig, ridende på et æsel – ikke for at herske og beherske som vi selv gerne vil, fordi vi nu engang er små mennesker, der ikke ved bedre. Nej, Gud kommer ikke for at vinde vor anerkendelse, ligesom vi selv søger vor identitet i andres anerkendelse – nej Gud *viser* i Kristus, at vi har vores dybde i ham, i Gud selv, for uanset hvad der sker i det ydre, er Jesus Guds – ligesom også vi er det, skabt og elsket før al tids begyndelse. At holde sig til det er evighedens værn mod hvad som helst – det er at lade Gud komme til dig, sagtmødig, og dog stærk – det er at knæle under Guds velsignelse, og lade det være alt!

Lov og tak og evig ære være dig, vor Gud,

Fader, Søn og Helligånd,

du, som var, er og bliver én sand, treenig Gud,

højlovet fra første begyndelse, nu og i al evighed!

Amen.

lad os bede sammen!

Evigt elskede, himmelske Far!

Tak for at du kom til os, længe før vi kom til dig!

Du tog sagen i egen hånd, mens vi værgede os –
du førte din sag, som er vores, igennem vore hindringer,

ja selvom vi slog dine profeter på munden,

fordi de ikke lod os i fred, men sagde os imod,

ja selvom vi slog din søn ihjel på korset,

selvom han kun talte med og om din kærlighed til os!

Derfor beder vi også for dem iblandt os,

som ikke kender din kærlighed,

eller som har tabt håbet til den:

vi beder for de syge og døende,

for de ensomme og de fallitte –

at du må være dem nær,

netop når de tror sig forladte af alt!

Vi beder for kirken,

at den må være sandhedens havn for os alle,

og vi beder alle om dit nærvær,

om din nåde, fred og velsignelse,

og om at du fører os frem af evighedens vej mod enhed i dig!

Amen.